

Det er ikke en politisk aktion. Det er ikke noget med, at vi som politikere skal ud og finde en balance med hensyn til foreningsfriheden. Det er et spørgsmål, som domstolene skal tage stilling til, og det er lige præcis det, de er ansat til.

Formanden:

Så er det fru Birthe Rønn Hornbech for en kort bemærkning og derefter fru Jette Gottlieb, har jeg forstået.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jeg har et spørgsmål til justitsministeren i forlængelse af det, hr. Bjørn Elmquist sagde om hvem, lovforslaget omfatter.

Har jeg ret, når jeg læser lovforslagets bemærkninger sådan, at lovforslaget også vil kunne finde anvendelse på rivaliserende pakistanerklarer, der bruger våben, israelere og palæstinensere i Danmark, der bruger våben, tyrkere og kurdere i Danmark, der måtte bruge våben? Kan ministeren bekræfte, at det er sådan noget, man har tænkt på i lovforslagets bemærkninger? Hvis ministeren ikke kan bekræfte det, så vil jeg gerne vide, hvad det så er for nogle grupper, man har i tankerne.

(Kort bemærkning).

Jette Gottlieb (EL):

Lovforslagets forhold til grundloven er jo ikke den eneste betænkelighed af juridisk art og politisk art, man kan have.

Lovtekstens ord har jo en meget bred formulering om, hvem det er, der rammes af forslaget. Men i bemærkningerne indsnævres det til et særlovsgrensede tilfælde, og er der ikke på et tidspunkt så stor en afstand mellem lovtekstens formulering og bemærkningernes formulering om, hvem lovforslaget handler om, at man må sige, at der faktisk ikke er identitet mellem de to ting?

Og hvordan kan man sikre sig, at de juridiske instanser, der senere skal bruge loven, vil opfatte bemærkningerne som det bærende – i direkte modsætning til lovteksten. Det må man jo forholde sig til. Det er ikke særlig enkelt, tror jeg.

(Kort bemærkning).

Bjørn Elmquist (RV):

Til fru Jette Gottlieb vil jeg sige, at domstolene jo ved fortolkningen af en paragraf skal anvende bemærkningerne. Der er selvfølgelig ikke den

samme, kan man sige, lovskraft, som når det står i paragraffen. Men det synes jeg faktisk er et emne, som fru Jette Gottlieb og andre af os bør dyrke, når vi får vores høring, og vi kan stille spørgsmål til Justitsministeriets Lovafdeling.

Det er faktisk et relevant spørgsmål. Jeg mener ikke, der er tvivl om, at vi ved vores formulering af paragrafferne faktisk er i generelt ærinde, men bemærkningerne gør, at den skal målrettes mod lige præcis de grupper, der opfylder de betingelser.

Jeg vil ikke foregribe justitsministerens svar, men jeg vil da sige, at man skal huske på, at der skal være tale om indbyrdes, gensidige opgør mellem grupper, før de overhovedet kan komme ind i billedet. Og så skal der altså være en intensitet, og det skal være i et område i landet, hvor folk bringes i fare, fordi det foregår i tæt-bebyggede områder. Det er jo ikke nok, at der er en skudveksling et eller andet sted mellem to grupper. Der skal virkelig være tale om et opgør af den intensitet, der her er tale om, og gensidigt; det er ikke nok, at man bliver angrebet af andre.

(Kort bemærkning).

Jette Gottlieb (EL):

Så vil jeg sige til hr. Bjørn Elmquist, at hvis det er juridisk klart, så er det jo politisk snyd. Hvorfor i himlens navn skriver man ikke ind i lovteksten, hvem det er man gerne vil have til at blive omfattet af det lovforslag? Hvorfor laver man så lovteksten alment og bemærkningerne meget specifikke? Det er mig ubegribeligt.

(Kort bemærkning).

Helge Bo Jensen (EL):

Jeg vil lige til sidst til den radikale ordfører sige, at vi hører meget om den her høring, og vi synes da også, det er bedre med en høring end ingen offentlighed omkring sagen, og vi hører, at den her høring vil afklare mange problemer.

Er det sådan, at De Radikale f.eks. er parat til at droppe loven, hvis det viser sig, at det ikke alene er personer som byretspræsidenten i København, der synes, at den er meget betænkelig, og hvis det kan godtgøres, at der er alle de her problemer, som vi snakker om? Er De Radikale parat til at tage konsekvensen af det, eller har man bundet sig på hænder og fødder?